

LOTTE GARBERS

www.lottegarbers.dk

Jeg elsker mænd, der også har noget mellem ørerne
forfatter og formand for Dansk Forfatterforening Lotte Garbers

(Estra Bladet november 2009)

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg er til mænd. Mænd er sådan nogen, der er kantede. De er hårdere end mig, hurtigere end mig (på en løberute og kun der), de kan lukke syltetøjsglas op i et snuptag, og så ser de verden med andre øjne og er ikke bange for at bruge det til noget. Sådan er der nu også mange kvinder, der er, men dem bliver jeg sjældent forelsket i.

Jeg kunne godt tænke mig at være ældre. Så kunne jeg have været gammel nok, dengang man skulle gå i hotpants og hvide lakstøvler og ryge hash med kunstnertyper. Bare ti år ældre, for så havde jeg gjort hvad som helst for at få fingrene i Jørgen Leth. Han er nemlig en rigtig mand. Han er bred over skuldrene, han har en god holdning, han bevæger sig kropsbevidst, han kan lide sig selv, denne mand. Og så har han mange gode hårdage. Han er efterhånden blevet ældre, (72 år) men at se ham i årets Tour de France var en fornøjelse: Solbrændt, knaldblå øjne, fikse, men slet ikke for fikse, briller, og så rutter han ikke med smilene. Det får jagtinstinktet op i mig, hvad kan jeg gøre for at få ham til at smile? Og så ved han noget. Han har simpelthen noget mellem ørerne. Han ved noget om cykelrytterne, regionerne, maden, historien, kulturen. Og han er slet ikke bange for at bruge det til noget.

Jørgen Leth er for mig ikke kun Tour de France. Han er en følsom digter, en skrøbelig filmmager, der altid vælger den farlige vinkel i det, han laver. Han er modig. Han vil vinde. Han vil ud over sin egen kant, og jeg hopper gerne med ham.

Jørgen Leth er alt andet end dansk leverpostej, han træder selvbevidst ud af rækken af mænd med Weber-grill, dåsebajer, hånden i lommen på shorts med alt for mange lommer og ofte med ansats til en lille mave. Han køber sine skjorter hos Armani, og han

er ikke bange for at sige det til os, at kun det bedste er godt nok. Sådan en mand løber jeg gerne efter.

Jørgen Leth er sanselig. At lytte til hans egne oplæsninger, lytte til hans stemme i tv, på lydbog, hans nasale, arrogante betoning gør, at jeg ved, at han ved, hvad han taler om, når han taler om mad, kultur, kvindekroppe. Og at han ved, at jeg ved.

Når han bliver dømt af hele leverpostejdsdanmark for en linje i en bog, hvor han skriver, at han vil tage kokkens datter, fordi det er hans ret, er han modig, ærlig, skrøbelig, erotisk. For det bliver han dømt af alle dem, der hverken har noget mellem ørerne eller andre steder. Det er en usanselig læsning af ham, en uerotisk dom fra nogen, der ikke er rigtige mænd eller mangler en længsel efter en rigtig mand.

Tak til TV2 fordi Jørgen Leth igen kan være på min skærm og vise mig, at mænd er noget særligt, og at den er god nok, at jeg føler mig tiltrukket af det, der er anderledes end mig.

Jeg ved godt, at jeg må dele Jørgen Leth. Det lever jeg med. For jeg har jo min egen mand, han er slet ikke værst. Har kendt ham i over 20 år. Men ham holder jeg for mig selv.

Fem mænd der ikke er min kop te:

Tom Cruise. Manden har et beskyttelsesrum til sig selv og sine, når hans Scientology dommedag kommer.

Klaus Pagh. Heller ikke som ung fungerede det for ham. Mænd med signetringe skal tage dem af. Nu.

Brian Sandberg. Alt det primitive ved mænd, som tænder mig helt af. Osama Bin Laden. Har I set et foto af ham som ung i Sverige? Jeg ville ikke kunne sige nej Pjerrot. Hvor latterlig en figur har man lov at være.

Jeg elsker mænd fordi: De altid gerne vil vinde De sætter ordentlig pris på kvindelige former De er ikke bange for at nørde De er så romantiske De er lige til at gennemskue